

Léva és Vidéke

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI és KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Megjelenik minden csütörtökön.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre . . . . . 4 forint.
Fél évre . . . . . 2 forint.
Negyed évre . . . . . 1 forint.

Egyes szám ára 8 krajczár.

Felelős szerkesztő:

THURNER JÓZSEF.

(Torbágyi)

Szerkesztőség: Kossuth Lajos-utca, 167. sz.

Kiadóhivatal: Kazinczy-utca és Fötér sarkán.

Előzetések és hirdetések felvételnek a kiadóhivatalban.

Magyar kereskedelem.

Mióta a névmagyarosítás eszméje oly nagy hódításokat tett, azóta feltűnően halad előre a magyarosodás ügye, ugy a közéletben, mint a kereskedelemben.

A kereskedelmi kamarák lelkes felhívásaira sok helyütt magyarosították a cégtáblákat és az üzleti könyveket.

Nem kell nagyon messzire visszaemlékeznünk, mert csak pár évtized előtt is, jóformán általános volt a német szó a kereskedők üzleti helyiségeiben. Ha a vevőkkel magyar nyelven beszélt a kereskedő, segédjével, üzleti ügyfeleivel németül társalgott. A levélbeli érintkezések is német nyelven folytak. Magyar levelezőt kevés nagykereskedő tartott szükségesnek alkalmazni.

Csak mikor a sajtó, csipősvégű ostorával nyaka közé suhintott a jogosulatlan germánizmusnak, a publikum pedig visszaküldözgette az

idegen fogalmazású felhívásokat, reklámokat és leveleket, kezdte a kereskedő magyarul is megdicsérni a portékáját és így született meg a kényszerűség pressziója alatt a magyar levelezés is.

Alulról fölfelé kezdett magyarosodni a magyar kereskedelem. És ezt Bécsben igen hamar észrevették, mert német nyelvű utazóikat csakhamar kieserítették magyarokkal, vagy magyarul tudókkal.

Bécsben nem egy nagykereskedő cég van, a hol egy-egy magyar segédet alkalmaznak, hogy a magyar ügyfelekkel való érintkezés megkönnyíthessék. Megtörtént már, — elég szegényére a magyar kereskedőknek — hogy német nyelvű megkeresésére magyar nyelven kapta meg a választ Bécsből. Sőt tovább menve, a világkereskedelemre berendezett nagyobb kereskedőcégek is azon vannak, hogy Magyarország számára magyar levelezőket tartsanak.

Mégis esodálatos, hogy hazánk-

ban elég nagy azon kereskedőknek száma, a kik németül vezetik könyveiket s kiteszik magukat annak, hogy a külföldi nagykereskedő cégek által lefőzessenek. De tovább menve, még cég feliratuk is német. Ez már valóban nem szép dolog s csak azon esodálokunk, hogy ilyen cégeket felkeresünk s ilyenekben vásárlásokat eszközölünk. És ha kénytelenek vagyunk az ilyen üzleteket igénybe venni, hát nem érdemli-e meg a magyar közönség, hogy a német cégtábla helyett magyar felírás ékeskedjék az üzleteken. A német cégtáblának nincs létjogosultságuk.

A magyar kereskedő nagy szolgálatot tehet magyarosítási mozgalmainkban, és pedig az által, ha a vele közvetlenül érintkezőkkel a lehetőség szerint magyarul beszél, a német kereskedelmi utazókkal pedig nem áll szóba.

Ámde a magyar kereskedelmet igazán megmagyarosítani nem fogjuk tudni addig, a míg annak tekin-

TÁRCZA.

Hittem . . .

*Hittem! . . . És hitem szikla volt, mely
Küzdött az ádáz elemekkel;
S bár egy-egy darabja letörött,
A szikla állt még és — küzdött!*

*Reményem is volt! . . . Tarka szőnyeg
Csillott a hímző, mint szivárvány
S bár egy-egy szeme le is esett,
Az élt, csapongott — röpkedett!*

*Szerettem! . . . És szív volt szerelmem,
Mint harmatessepp a virágkelyhen,
De jött szél, a szézessepp tőle
Porba hullt és — sár lett belőle!*

Torbágyi.

A stoláci hős.

(Mihálicsics Györggy.)

(Folytatás:)

VI.

Még a menet alatt megtudtam, hogy dandárparanesnokságom teljes egészében a Stolác és Domanovic közötti uton, az utóbbi

helységtől körülbelül egy órányi távolságra Cernieinél táboroz.

Azon reményben, hogy a dandárparanesnokság — a stoláci várba szorultak megmentésére — segélyt adhatna, elhatároztam, hogy azonnal oda indulok és a dandárparanesnokságot az ostromlottak kétségbeesztő helyzetéről értesítem.

A zászlóaljparanesnok kíséretül egy járőrt akart rendelkezésemre bocsájtani, ezt azonban nem fogadtam el, mert azt véltem, álrühában biztosabban célhoz érek, mint egy gyenge őrzéssel, mely lesből megtámadtatva minden pillanatban megsemmisíthető.

Alig pár ezer lépésre Domanovicéitől elenséges járőrrel találkoztam, majd az ut közelében sziklák mögé rejtőzött felkelőkkel, keket nagyobbára rossz élekekkel traktáltam, de a miken ők jözüket kacagtak.

Sőt jóindulatokban egy még arra is figyelmeztetett, hogy a „Schwaba” közelébe nagyon ne férjek, mert azok csakhamar lőnek és igen jól céloznak.

Nemsokára megpillantottam előrs vonalunkat s midőn egy őrszem felé tartottam, az feltartóztatott, majd egyidejűleg célba is vett engem. — A veszélyt felismerve fegyveremet eldobtam magamtól és a mellettem húzódo árokba vetettem magamat. Legjobbkor, mert ugyanazon pillanatban közvetlenül fejem fölött sivitott el a golyó. Minthogy az őrszemek közül a saját ezredek 12. száza-

dának egyik emberére ismertem, rákiáltottam, hogy ne lőjjen, mert én az ezredbeli Mihálicsics tiszthelyettes vagyok, kit neki ismernie kell. De mégis csak akkor szabadulhattam meg kínos helyzetemtől és hagyhattam el az árkot, midőn közelépett a tábori őrség is, melynek tagjai hangomról felismeretek. — Most már mint felismert jöbarátot fegyvereim meghagyásával a főörségre kísérték, hol a tisztek paranesnokuk köré csoportosulva már messziről szemügyre vettek. A csoport felé közeledvén Risardin i főhadnagy az engem kísérő katonákra kiáltott: mért nem veszik el tőle a fegyvereket, micsoda óriási vigyázatlanság, az elfogott felkelőnél fegyvereket hagyni?! — Erre nevetésem nem bírván visszatartani, arcomat az ismert tisztek felé fordítottam, kik közül többen — arcom látására — azonnal s majdnem egyszerre kiáltottak fel: Hisz ez a Mihálicsics! De hogy néz ki!? Itt az általános bámulat hirtelen szánalomná változott át, mert a tisztek azt hitték, hogy a lázadókhöz pártoltam át és mint ilyen lettem elfogva. Mikor azonban Omischel századparanesnoknál jelentkeztem és jelentésemet is előadtam, nagy örömmel szorította meg mind egyik kezemet és gratuláltak szerencsésen megoldott feladatomhoz.

Innen az ezred — majd a dandárparanesnoksághoz vezettek elő, hol mindenütt elő kellett adnom Stolácra vonatkozó jelentésemet.

télyt nem szerezhettünk. E tekintélyt pedig csak úgy lehet megszerezni, ha erre a pályára képzettséggel és tehetséggel bíró egyének is vállalkoznak.

Ugy lesz tekintélyes a magyar kereskedelem, ha vagyonos szülők felső kereskedelmi iskolákat végzett gyermekei a kereskedői pályára szorítottak tőkájükkel együtt. Hiszen a kereskedői pályán épen annyi tekintélyt — de minden valószínűség szerint több vagyont — lehet szerezni, mint az ügyvédi vagy orvosi praxison.

Hogy pedig valaki csak úgy lesz tekintélyes kereskedő, ha iskolákat végzett és hogy e nélkül még itt sem boldogulhat, eléggé mutatja kereskedelmünk, a mely protárokban szintén nem szegény.

Ha majd egyszer társadalmunk művelt elemeit látjuk a kereskedők között, megjön a tisztelet és tekintély minden oldalról.

A magyar kereskedelem fogalma magával hozza azt is, hogy csak magyar cikkeket és magyar gyártmányokat lehet okszerűen forgalomba hozni, mert a míg a magyar ipar nem részesül kellő támogatásban, szegény lesz az ipar s szegény marad a kereskedelem is.

Azért a magyar kereskedelem tartsa kötelességének forgalmat és tekintélyt szerezni a magyar iparnak, ha tekintélyt akar magának szerezni és azt akarja, hogy tiszteljék és magyarnak tartsák.

Édes két szem . . .

Édes két szem

Mért születél!

E földre?

A hadosztályparancsnokság a rendelkezésre álló csapatokat jelentésem vétele után rögtön utnak indította.

20-án dandárunkkal Cernicinél megtörtént az egyesülés, mely alkalommal báró Jovannovics altábornagy ő excelenciájának lettem bemutatva, ki elményeimről a legreálisabban tudakozódott. — 21-én a kremenaci heves ütököt után Stolác fel lett szabadítva. A kremenaci esata alatt álrühamban majdnem állandóan a dandártörzsnél Schuderer vezérőrnagy dandárparancsnok mellett tartózkodtam, mely alkalommal ennek a legnagyobb golyózápor közt is megtartott hidegvérűségében és hősiessé bátorságában esodálkozva gyönyörködtem.

Midőn a felszabadítás után zászlóaljamhoz a várba visszatértem, azt a sok nélkülözés és éjjeli szolgálattól teljesen eleségváza találtam. Ennek dacára nagy óvációval fogadtak és bajtársaim elbeszélétek, hogy igen kevés reményt fűztek az én viszontlátásomhoz és elmondták azt is, mi történt távollétem alatt. — Midőn a várat elhagytam, nem sokára rá először egy, majd számos lövést hallottak. Elveszetteknek hittek és csak kevesen tulajdonítottak a lövéseknek ellenkező eshetőséget. A következő napok változás nélkül folytak le: nappal folytonos puskaharc a lázadókkal, éjjel pedig kimerítő biztonsági szolgálat és általános hadi készenlét a folyton fenyegető megtámadtatás ellen.

20-án érte el a várban a szorultság te-

Engemet de

Elszédülél

Örökre!

Ha nem látlok

Majd meghalok

Utánmod,

Ha meg látlok

Tépi szívem

A bánat!

Ha nem látsz meg

Fujjalok a

Kosorvom,

Ha rám nézsz

Majd megül a

Szerelmem!

Legjobb vádm

Megülni tün

Szíveimet,

S szel együtt

Eltemetűi

Engemet!

Fehér rózsá.

H I R E K.

— **Tanítógyűlések.** A Léva és vidéki róm. kath. népnevelők egyesülete e hó 14-én tartotta meg évi rendes közgyűlését Verebelyen. Több érdekes tárgy megvitatása után tisztújítás volt a következő eredménnyel: *Egyházi elnök lett:* Kvassay István zsemleri esperes-plébános, *világi elnök:* Jaross Ferenc, *jegyzők:* Hlaványi János és Torma János, *pénztárnok:* Richter Ferenc, *könyvtárnok:* Farkas Akos. — E hó 18-án pedig a gr.-szent-benedeki esperesi kerület tanítóit tartották közgyűléstük Ar.-Maróthon Gergely Rezső elnöklelte alatt.

— **Himen.** Fritsz Tivadar sándorfalvai állami iskolai tanító f. hó 20-án esküdtött örök hűségét Véniss Ilona kisasszonynak. — Kopasz Jenő okleveles tanító eljegyezte özv. Csallóközy Istvánné leányát Margit kisasszonnyal.

— **Szomorú rovat.** E hó 22-én délután 4 órakor sírva-zokogva panaszkodott a lélekharang, hogy a Kossuth Lajos-utca egyik házában özvegy lett a legszeretőbb férj és anyátlan, három angyalakra kis leányka. Dr. Karafiáth Máriusné, szül. Leidenfrost Paula urasszonynak, ki életében a szegények, elhagyottak és árváknak egyik legnagyobb gyámolítója volt, hosszas és kínos szenvedés

tőfokát. A nap folyamán a legénység közt szűk takarékosággal osztották fel a vizet, de a lovakat már nem itathatták. Estére már az utolsó eseppe lett a cisternából kimerítve s így minden körülmény közt próbásról kellett gondoskodni. Arra, hogy erőszakos kiróhanással szerezzenek vizet, sem a várfekvés kedvezőtlen volta, sem az őrség elgyengültsége miatt nem lehetett gondolni. Nem maradt más hátra, mint az ellenség éberségének kijátszása. A teljes sötétség beálltával minden századból 10 önkéntes lövéddel és más edényekkel felszerelve kendőkre esavart bakkancsokba lopódzott ki a Bregarához. A legnagyobb elővigyázat mellett sikerült is az első szállítványt a várba juttatni; midőn azonban másodízben igyekeztek a folyóhoz az önkéntesek, a házak ablakaiból és a magaslatokról jövő heves tüzelés visszavonulásra kényszerítette őket.

Az a kevés víz, mely szerencsésen a citadellába lett szállítva, alig volt elég, hogy kanáliszámra kiosztott részletekben a szomszédokhoz égvéig elcsillapítsa; a máhalovakat sorsukra kellett hagyni; szerencsére azonban a megpróbáltatás ideje is vége felé közeledett.

21-én reggel a felkelők ismét heves lövharcot kezdtek, azonban ez délfelé mindig gyengébb lett és végre egészen abba maradt, mert a felkelők csapataink közeledtével egymásután visszavonultak.

(Folyt. köv.)

után legszebb életéveiben a Mindenható megváltoztathatlan akaratát folytán árván kellett hagynia szeretett övét, kik mélyen megrendülve fájdalommal esportosultak a ravatal körül. A gyászboronult család a következő gyászjelentést adta ki: „Dr. Karafiáth Márius, a saját, valamint gyermekei Erzsike, Zsuzsika és Juliska, sógorai barsi Leidenfrost László és Tódor nevében megtört szívvel tudatja, hogy felejthetetlen hön szeretett hitvestársá, illetőleg szerető anyjuk és nővérük dr. Karafiáth Máriusné szül. Leidenfrost Paula urné ölete 37. boldog házassága 5-ik évében hosszas szenvedés után örök nyugalomra tért.” — A boldogultnak temetése f. hó 24-én d. u. 4 órakor volt, midőn a ravatal körül megjelent az egész város és a magyvidék részvevő közönsége, hogy a szeretett halottat utolsó útjára elkísérje. A megye részéről Kazy János főispán, Simonyi Béla alispán ifj. Majláth István főjegyző stb. A ravatal fölött és kint a temetőben a lévai dalárda zengett szomorú énekeket és Bányi Endre ág. ev. lelkesített tartott szívhez szóló bucsuztatót és megható imádságokat. Aldás és béke a megboldogult drága halmvaira!

— **Sulyos beteg.** Máriássy István köztisztviselőben álló volt polgármesterünk kedden délután hirtelen rosszul lett. Az öreg urat szélhűdés érte, mely ha ismétlődik könnyen végzetessé válhat. Állapota aggasztó. Betegségének híre általános részvételt keltett.

— **Táncestély.** A lévai iparos ifjuság f. hó 24-én sikerült táncestélyt tartott füz „Oroszlán” fogadó nagy termében. A táncot műsor előzte meg, melyben résztvettek: Miklóská Géza és Oszuska Anna egy-egy szépen előadott szavalattal, Bay Milike és Martinec József egy-egy kitünően sikerült monológgal és Kersik János a „Bars” főmunkatársa egy jóízű felolvasással. Az elég szép számú közönség a hajnali órákig mulatott együtt.

— **Közgyűlés.** A lévai önkéntes tüzoltó egyesület október hó 1-én vasárnap d. u. 4 órakor tartja a városháza tanástermében évi rendes közgyűlését, melyre az elnökség az összes tagok minél tömegesebb részvételét kéri, mert a gyűlés egyik tárgyát a tisztújítás fogja képezni.

— **Kulisszák mögöl.** A hétfői vásáron történt, de beillenék az egy romantikus regény lapjai közé fejezetnek. Sárközi cigányvajda lovat árult. Gyönyörű, éjfekete szőrű paripa volt a kancsa, melyet az ezüst gombos vajda filnek-fának odakinált. Fejét menetközben büszkén vetette hátra, lábait pedig kényesen szedegette, mint egy gazdag párvenű kisasszony. Csillagok szörén vakítóan tört meg a napfény és sok bámulót is esalt maga köré, de mit ér, ha a bámulók közt vége nem akadt. Egy-egy megnözte ugyan tetőtől-talpig a kényes feketét, olyanok is akadtak, kik a löigazolványt böngésztek, ennél többre azonban senki sem volt hajlandó, sőt az utóbbiak hirtelen el is tűntek a vásárosok tömegében. Hajh, hajh! nagy baj volt ott! Mert hát szépen le volt írva benne a paripa, az is fel volt tüntetve, hogy igaz gazdája Sárközi vajda, csak a csillagról hallgatott az igazolvány, arról a szép fehér csillagról, mely ott ékeskedett a büszke pára okos homlokán. Nem merte meg venni senki, pedig a vajdáé is kinalgatja ám mészédes szavakkal. A vajdáné pedig világlátott asszony, még az urak titkait is ismeri. Már dél felé közelgett az idő. A rendnek örei mindinkább szűkebbre veszik a kordont s bizony-bizony nem sokára a gyönyörű állat igazolványának áttekintésére és ellenőrzésére is sor kerül. Sárközi vajda a szorongástól vorejtőke, hatalmas melléből olyan hatalmas sőhaj kerekedik, hogy egy hűványt ezüstgomb lepatant és iv alakban rúpi a porba. A vajdáné, Sára asszony is különösen feszeleg s izzó fekete szeméivel valakit a távollban keres. És az a valaki meg is jött. Szép esinos fiatal ember. Sugár, magas alak, barna haj alatt álmódzó kék szemek. Mikor körülnéz, akkor is olyan, mintha ábrándoznék. „Ide-ide méltóságos nagy uram.” — szólítja meg a cigányasszony. Szép lovunk van eladó! A fiatal ember gyönyörrel felgelteti szeméit a gyönyörű paripán, de az árát sokalja. 800 frt sok pénz egy loért! A rendörök kordona ismét

szűkebb lett, most már tenni kell. Mikor aztán már a vajda is, felesége is agyondiesz-rik a lovat, az asszony odaság az ifjú fiúbe, mire az szótlanul félreáll, nyúl és kivész belőle 8 darab ropogós szárazast. A cigányok elfuttek. Az ábrándosszemű fiatalember első ténye a vásárlás után, hogy forró esőkkel borítja el az okos állat fejét. Mert ezt meg-vette volna, ha egész vagyonába kerül is. Ez a kane az ő lova volt, a legszebb asz-szonyé a világon, kiért titkos szerelmmel már régen eped. Bizony jól mondhatta az a cigányasszony: „Ez a jó boldogságának meg-alapítója lehet.” Szegény fiu, egy óra múlva egy messzevidéki esendőjárőr tette a kezét a gyönyörű feketére, melyet vasárnap éjjel loptak el az élelmes cigányok, hogy reggel a lévai vásáron eladhassák.

— **Valtozás a kir. járásbírósnál.** Reidner Ágost joggyakornok, ki lelkiismeretes szorgalmával elüljárójának, előzőkény, kedves modorával pedig minden ismerésének tetszését és rokonszenvét kivívta tegnap biesut monddott Lévának. Pozsonyba pályázott, hol az egy-éves önkéntesi szolgálatot fogja teljesíteni. Kísérje őt a szerenese kegye!

— **Névmagyarosítás.** A belügyminiszter megengedte, hogy Pucsek Gyula thaszári közösi jegyző vezetéknevét „Honti-ra, — Kheszanszky Rezső kis-tapolcsányi illetőségű, vici lakos vezetéknevét „Kehesényi-re — és Visehrateki Lajos és János lévai illetősé- gű, budapesti lakosok vezetéknevüket „Vi-segrádi-ra magyarosíthassák.

— **Választás.** Bars-Szklénó község a mult héten jegyzőt is, kímortanítót is választ-ott. Az előbbi állást Dubay Rezső felső- apáthi-i segédjegyző, állami anyakönyvvezető, az utóbbit Gorek Agoston ekleveles tanító nyerte el.

— **Esküvő.** Dr. Würmer Károly nyitrai ügyvéd tegnap vezette oltárhoz bájos arúját, Vince Tinke kisasszonyt Aranyos-Maróthon.

— **A képviselőválasztási fuvardíjak.** A bel- ügyminiszter rendelkezten felhívja a vármeg- yék közönségét, hogy szabályrendelettel al- kossanak a képviselőválasztások alkalmával fizetendő fuvardíjak mekkoraságáról s azokat az egyes vármegyék egész területére nézve a helyi viszonyoknak megfelelőleg állapít- sák meg.

— **Öngyilkosság.** Özv. Burgyel Főzsefné ar-maróthi polgárasszony, kinek férje sok éven át néhai Migazzy Vilmos gróf há komornyikja volt, f. hó 21-ére virradó éjjel a tükörszögére felakasztotta magát. A borzasztó tett elkövetésére gyógyíthatatlan betegsége vitte.

— **Iparkamari ütés.** A beszterebányai kereskedelmi- és iparkamara f. év szeptem- ber hó 30-án azaz szombatn délután közös ülést tart, melyre a meghívókat a kamari tagoknak a napokban küldte szét.

— **Öngyilkossági kísérlet.** Zsarnócáról je- lenti tudósítónk, hogy egy ottani köztiszte- letben álló család egyik nőtagja a mult eső- törtökön sógornak revolveréből mellen lötte magát. Esméletlen állapotban találták, de remélhető, hogy felépül, mert a golyó neme- sabb belsőségeket nem érintett. Hogy mi vitte a szép fiatal leányt — ki pár hete idő- zik nővérenél — az öngyilkosság eszméjére, tudni nem lehet. De mikép is lehetne meg- fejteni az örök rejtélyt, a megoldhatlan ta- lányt, melynek neve: bohó leányszív!

— **Örvadás a családi szentelyben.** Kris- tóf József ó-barsi cigányprimás, ki itt nálunk „Csuesi” néven ismeretes, felhasználva a kí- nálkozó alkalmat, hogy a Lang-kávéházbeli főpincér éjjeli szolgálatot teljesít, hétfőrdi keddre virradólag behatolt ennek feleségéhez és a legvakmerőbb erőszakkal igyekezett et- től pásztorát kiesikarni. Az urát váró me- nyecske gyanútlanul nyitott ajtót a hőszere- lmes cigánynak, csak akkor rémült meg, mikor Csuesi dulakodni kezdett vele. Kétség- beesett kiáltozására megjelentek a rendőrök, kik a szemtelen örvadást a datyiba kísér- ték. A kapitányság az ügyet a helybeli kir. járásbírószághoz tette át.

— **Szineszek Léván.** Csak ketten vannak; de mindkettő igazi művész, kiről az újságok a legnagyobb elismeréssel írnak. A Dombay- párt ma esütörtökön hat előadásból álló elő-

adássorozatot kezd, melyre közönségünk figyelmét ez uton is felhívjuk. A derék mű- vészpár érdemes a támogatásra.

— **Ne ócsárolj telebarátod kalapját.** A néppárttól szétmarcangolt Nyitraiban is elő- fordulnak józú történetek. A „Korona” ven- déglóban egy — fiatal emberekből álló — társaság késő éjszakai mulatott egy asztal- nál. A cigány keserves nótákat huzott, s tudvalevőleg ilyeneknél mulat legjobban a magyar. A fiuk legtöbbször nem ismerte még a házasság rózsaláncát, ha rövid neki az este, megtoldja egy éjszakával; a kit meg várt otthon valaki, az önludatosan szorom- gatta zsebében búvos talizmánját, a — ka- pukulesot. A jó kedv nem ismert határt, mi- kor már ugy esti 11-re járt az idő, s a hám- ból kirugott fiatalok belekötöttek volna akár- kibe, ha ugyan volt volna ott kívülök valaki. A ki volt is, az látván a szilaj jó kedvet, hamarosan fizetett és odább állott. Szeren- esétlenségre odavetődött egy fiatal ember, kissé összegyűrűt kalappal a fején, s egy má- sikk, semleges asztalnál foglalt helyet. A du- hajkodók egyike — kit már az is bántott, hogy mért kel fel a nap mindig épen kelet- ten — észrevevén a gyűrt kalapot a jövevény fején, odakiált: Adta-teremtette, hogy lehet ilyen kalappal bejönni tisztességes helyre? — A mulatók meghökkenve összenéznek, de az idegen nem látszott ezt észrevenni, s nyu- godtan szögre akasztotta az inkriminált ka- lapot. — Ez a hidegvér még jobban tüzbe hozta a minden áron kritizáló fiatal embert.

— Nem mondtam már, hogy lehet ilyen ka- lappal ide bejönni? — Az idegen még mind- dig nem reagált a sértő szavakra. Erre a düh már lobbot vetett a kritikusban és harsány hangon odaszólt: — Pincér! dobja ki azt a kalapot arról a szegről! — Most az idegen hirtelen felkel s elszántan odatart az oroz- lánok veremének, a mulatózó asztaltársasá- gnak. A fiatal emberek izgatottan várják, mi fog itt kifejlődni. Az idegen kissé meghajtja magát s nyugodtan így szól: — Uraim! Lá- tom, hogy tisztességes fiatal emberekkél van dolgom. En N. N. vagyok, engedjék meg, hogy asztaluknál helyet foglalhassak. S mi- előtt a megszólítottak még csak egy szót is válaszolhattak volna, hozzátesszi: — Pincér, hozzon két üveg francia pezsgőt s tegye le ide az urak asztalára! — Le voltak forrázva ily nagylelkűség által, mindannyian s még a mindenáron kötekedni akaró fiatal ember is esodálkozott, hogy miként tud megszűletni ily zsenialis gondolat, ilyen ócska kalap alatt.

Attól a perctől fogva a legjobb barátok let- tek. S bortól hevülő keblükben is hidegen mérlegeltek az idegen nagy felkét. — Mikor aztán jóval éjjel után távozni készültek, ki- sült, hogy az idegennek mindössze 16 kraj- cárja, vagyis az új valuta szerint 32 fillérje volt, a melyet bőkezűen a társaság rendelkezésére boesított. A pezsgőt is a fiatal embereknél kellett megfizetniük.

— **Koronaérték számítás.** A jövő 1900. év január 1-től a koronaérték kötelező szá- mítása lép életbe a m. kir. pénzügyi hivata- loknál. A pénzügyi miniszter rendeletileg utasította az adóhivataltakat, hogy január hó 1-től kezdve a bevételeket és kiadásokat koronaértékben vezessék.

— **A vándorlegény vége.** Két vándor bal- lagott f. hó 24-en délután az ó-barsi szőlők között. Aztán megkivánták a szép fűrtöket és józúen legelésztek. Prska József mezőőr észrevéve a tolvajokat feljött tartott, de ezek elmenekültek. Már vagy 700 lépés távolság- ra voltak, midőn rájuk kiáltott: Megálljatok vagy lövök! Azok futottak tovább, mire Prska Wernld-féle fegyverét a levegőbe tart- va, lött. Az egyik vándor — egy 19—20 éves legény — menten összeesett és pár pere múlva meghalt. Pethes Béla vizsgálóbíró, Medvecky Károly és Prizner Gyula dokto- rokkal kedden volt kint a bonbolást és a vizsgálatot megejtetni. A lövés okozta seb fel- tétlenül halálos volt, de a vándor kiletét megállapítani nem sikerült. Minden igazol- vány nélkül volt, zsebében 2 frt 32 krajcárt és 5 gombot találtak.

— **Borkóstoló vásár Nyitra.** A nyitra- megyei Gazdasági Egyesület abból a célból, hogy a nyitra- és barsmegyei borokat a

fogyasztókkal és nagyborkereskedőkkel a maguk valódi tisztaságában megismertesse, vásárral egybek. pesolt borkóstolót rendez Nyitra a f. évi október hó végén. Miután a nyitra- és barsmegyei boroknak nincs olyan hírnévük, a melyet megérdemelnek, pedig mindkét vármegyében kitűnő borok teremnek, a jobb borok termelőinek érdekük- ben áll, hogy bormintáikat ezen borkóstolón bemutassák. Az egyesület gondoskodni fog róla hogy a venni szándékozó fogyasztók és kereskedők a borkóstolón megjelenjenek, s a termelőktől közvetlenül vásároljanak. A borkóstolón résztvenni akaró termelők jelent- kezzenek október hó 1-ig a Nyitra megyei Gazdasági Egyesület titkári hivatalánál.

— Lévaról elköltözvén, fogadják mind- azon f. megbízóim és jóakaróim, kik hosszú évek során fennállott szállítmány és bizomá- nyi üzletem folytathatására megrendelések- kel alkalmat nyújtottak, ez uton leghálásabb köszönetemet. Aschmer Lipót.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

— **Kiváncsinak.** Ugy hisszük igen. És ki tudja mire jó ez? Az oktanulni felkórbaesült lélektenger hullámait lassan-lassan bizonyára elsimánok, legalább az egyik kebelben, a melynek egy rokonszenvos dob- banásért a másik szív vért őröltöztet. Az 5 tör- tenetük olyan titokzatos rejtély, mely bátran sorakoz- hatnak Dado főhadnagy seccsiss-izú problémái közé. Sok fejnek okozott fájást e problémának megoldése, de bizony megoldatlan maradt még a szereplők előtt is. Egy szerelmi dráma, melyben meg van minden kellék; csak egy hiányzik — a szerelme! Egyfelől a származagott lélek vergődése az egymásba kuszált érzelmek viharában, másfelől a beléncelt szív örökösűd túsja, hogy a lélekenyomástól megszabaduljon. És az a lélekben, se a szívben nincs egy halvány remény- sugár, mely az elöttük elterülő jövő áthatlan sötétsé- gében irányt mutatna. Meglődtük meteorokévek, melyek nek közös sorsuk a világrólon való örökös bolyongás, ugy mégis, hogy csak bizonyos távolságon belül ta- szúlják egymást, a betartott távolsága pályáján azonban a közös vonalom akadályozza őket a végleges elvá- lástól. — Az ön kíváncsisága felébresztette a miénket is, s most mi ép oly izgatott vágygál tekintünk a végfelemények elé, mint ön. Csakhogy mi nem va- gunk pessimisták s az ön véleményével szemben, az a hitünk, hogy az idő és a távolság a legmögésőbb szívsebeket is behozzati és a drámának indult es- lekményi szolid idillé fog átváltozni, melynek képen mindenki megnyugvással fogja pihenetni szemét. — Ha ugyan igaz ez a történet s nem mese, mi csak azért lett megteremtve és szönyegre hozva, hogy azok is elfoszltsák a józan kritika talaját lábuk alól, kiket eddig az ügy közvetlenül és mélyebben nem érintett? Mit gondol kis kíváncsi? Beesés véleményére kíván- osnak vagyunk! — **Bajos.** Ezen kívül még egy tára- ban. Ugy-e érdekes? Neomokára látjuk egymást! Adóig is...!! — **Gea keserve.** Igen el vagyunk látva kézzartokkal, de lehet, hogy sorát ejtjük. — **Janosháza.** Kettőt megkaptam, a 2-ik eddig nem érkezett meg. A viszontlításig!

HIRDETFÉSEK.

8321/1899.

Árverési hirdmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-e. 102. §-a értelmében ezennel köz- hírré teszi, hogy a lévai kir. járásbírószág 1899. évi V. 420 I. számú végzése következ- tében dr. Rupoch Frigyes ügyvéd által kép- viselt Gestetner Náthán javára özv. Simor Mátyásné ellen 307 frt 76 kr. s jár. erejéig 1899. évi augusztus hó 22-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 361 frt 50 krra becsült következ ingóságok, u. m.: butor, késmnai berendezés, italok stb. nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a lévai kir. járásbíró- ság 1899. évi V. 420/2. számú végzése foly- tán fenti tőkövetelés s jár. erejéig Garam- Damásdon leendő eszközésére 1899. évi szept- ember hó 29. napjának délelőtti 8 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándé- közők oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-e. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek, készség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságok kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-e. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Léván, 1899. évi szeptember 10-én.

Tonhaier

kir. bírósági végrehajtó.

SCHULCZ IGNÁCZ

könyvnyomdája, könyvkötészete, könyv- és papirkereskedése, üzleti könyvek gyári raktára
LÉVÁN, Fötér, Bakó-féle ház.

Dusan berendezett könyvnyomdában minden e szakba vágó munkák elkészítettnek u. m.

Egyleti és pénzintézeti nyomtatványok, folyóiratok, művek, üzletmegnyitási jelentések, eljegyzési és

esketési jelentések, mulatsági meghívók, Tánczrendek, Költségvetések, Számlák, Levélpapírok, Borítékok.

Czímkarták, Névjegyek stb. nyomtatványok a legizlésebb kivitelben és a legolcsóbb árak mellett.

Dus választéku raktárt tartok papír, író- és rajzszerekből, üzleti- és emlékkönyvek, fénykép albumok és ímákönyvekből.

Könyvkötészeti munkák izléses kivitele. Magyar kölesönkönyvtár a legmodernebb íróktól.

19-52

Cséplőgépek külön árajegyzék szerint Kern Testvérekkel kapható.

Építészeti mester
Közösséges és Baeker-féle
pompaszert nagy választékban készítenek tartanak
30 forint 45 forint.

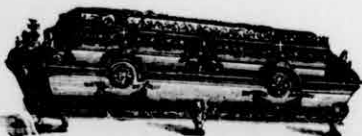
Konkolyozók (teljesebb)
minden gabonában osztályozására, külön árajegyzék szerint 30 forint 110 forint.

Jószerszám, fél munka!
Gazdasági gépek, gépészletek, tömlők, vízmentes ponyvák, merlegek és gépészliák, szerszámvas- és aczel, főrakar Portland, cement- és Hydraulikus mesz. stb.
Kapható: KERN TESTVÉREKNEK, LÉVÁN.

Fischer Miksa LÉVA.

Fa- és érczkoporsók, sirkoszorúk
ARANYBETŰS SZALLAGOK,
Temetkezési kellékek
RAKTÁRA.

20-52

Minek Pestrel Minek Bécsbe ?

Mikor nálam minden
előpénz nélkül
50 krajczáros részletekre
kapni
5 évi jótállás mellett
Singer varrógépet 28 frtért
Ringschiff varrógépet 50 frt.

FISCHER MIKSA

varrógépraktára

LÉVÁN.